

Роз'яснення Мін'юсту окремих питань подання заяв щодо бенефіціарів: платність та потреба деталізації

Відповідно до п. 9 ч. 1 ст. 9 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» в редакції, яка діяла до 28 квітня 2020 року, *«..У разі якщо засновниками юридичної особи є виключно фізичні особи, які є бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, інформація про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи не подається»*. Тобто, при реєстрації юридичної особи чи при зміні відомостей про неї в Єдиному Державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі по тексту – ЄДР), навіть при зазначенні інформації про кінцевого бенефіціарного власника, державний реєстратор не включав (не відображав) її в ЄДР.

Проте, з 28 квітня 2020 року було внесено зміни до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» і вищенаведене положення було виключене.

Виникло запитання:

- 1. У випадку подання заяви щодо підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника, чи відзначати, що такі дані є актуальними / потребують оновлення?*
- 2. Чи сплачується адміністративний збір при оновленні даних про кінцевого бенефіціарного власника?*

Мін'юстом надано консультацію, з якої маємо наступні висновки:

1) У випадку необхідності звернення до державного реєстратора для проведення реєстраційної дії, не пов'язаної із внесенням інформації про КБВ на виконання вимог частини четвертої Розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 361-IX, у формі заяви щодо державної реєстрації юридичної особи заявник у блоці «Стан відомостей про кінцевого бенефіціарного власника» має обрати один із наступних варіантів:

- у випадку актуальності відомостей про КБВ, які наявні в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр), проставляється відмітка у полі «в актуальному стані» та сторінки 2 і 3 не заповнюються;*
- у випадку відсутності в Єдиному державному реєстрі відомостей про КБВ чи необхідності оновлення їх у зв'язку з певними змінами необхідно проставити відмітку у полі «потребують оновлення» та заповнити відповідні сторінки заяви з оновленими даними про такого КБВ.*

2) Подання документу, що підтверджує сплату адміністративного збору, передбачено лише у випадку подання документів відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб...».

У разі подання документів у тримісячний строк з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності, та заповнення у формі заяви щодо державної реєстрації юридичної особи лише блоків, які стосуються оновлення відомостей про КБВ, адміністративний збір справлятися не буде.

Відповідь Мін'юсту подаємо нижче.

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Паперова копія
оригіналу електронного
документа

Мужилівський Д. В.

а/с 522, м. Чернівці, 58001

Щодо результатів розгляду звернення

Міністерство юстиції України розглянуло Ваше звернення від 02 липня 2020 року (вх. № М-18987 від 07 липня 2020 року) і в межах компетенції повідомляє.

У Вашому зверненні міститься прохання надати роз'яснення щодо деяких питань, пов'язаних із застосуванням норм Закону України від 06 грудня 2019 року № 361-IX «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі – Закон № 361-IX), зокрема, щодо оновлення відомостей про кінцевого бенефіціарного власника (далі – КБВ), а саме:

1) Стосовно порядку заповнення у заяві щодо державної реєстрації юридичної особи блоку «Стан відомостей про кінцевого бенефіціарного власника».

2) Чи справляється адміністративний збір за оновлення відомостей про КБВ?

Відповідь у стислому викладенні (#Мін'юстПростоюМовою)

1) У випадку необхідності звернення до державного реєстратора для проведення реєстраційної дії, не пов'язаної з внесенням інформації про КБВ на виконання вимог частини четвертої Розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 361-IX, у формі заяви щодо державної реєстрації юридичної особи заявник у блоці «Стан відомостей про кінцевого бенефіціарного власника» має обрати один із наступних варіантів:

– у випадку актуальності відомостей про КБВ, які наявні в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр), проставляється відмітка у полі «в актуальному стані» та сторінки 2 і 3 не заповнюються;

– у випадку відсутності в Єдиному державному реєстрі відомостей про КБВ чи необхідності оновлення їх у зв'язку з певними змінами необхідно проставити відмітку у полі «потребують оновлення» та заповнити відповідні сторінки заяви з оновленими даними про такого КБВ.

2) Подання документу, що підтверджує сплату адміністративного збору, передбачено лише у випадку подання документів відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Закон про реєстрацію).

Міністерство юстиції України
№31844/М-18987/8.4.4 від 17.07.2020
Горовець Є.М. (Перший заступник
Міністра) 17.07.2020 13:14

31844/М-18987/8.4.4 від 17.07.2020

У разі подання документів у тримісячний строк з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності, та заповнення у формі заяви щодо державної реєстрації юридичної особи лише блоків, які стосуються оновлення відомостей про КБВ, адміністративний збір справлятися не буде.

Відповідь у розгорнутому викладенні (#Мін'юстОфіційно)

Прийнятий Верховною Радою України Закон № 361-IX спрямований на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави шляхом визначення правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом та вносить зміни до низки нормативно-правових актів, зокрема до Закону про реєстрацію.

Слід зазначити, що положення щодо неподання інформації про КБВ, у разі, якщо засновниками юридичної особи є виключно фізичні особи, які і є КБВ юридичної особи, виключено з Закону про реєстрацію.

Так, юридичні особи, засновниками яких є виключно фізичні особи, які є КБВ, мають подавати державному реєстратору інформацію про КБВ в обсязі, визначеному Законом про реєстрацію.

Згідно з частиною двадцять першою статті 17 Закону про реєстрацію юридичні особи повинні мати інформацію про КБВ та структуру власності.

Частиною четвертою Розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 361-IX визначено, що юридичні особи, зареєстровані до набрання чинності цим Законом, подають державному реєстратору інформацію про КБВ в обсязі, визначеному цим Законом, та структуру власності протягом трьох місяців з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності.

Отже, всі юридичні особи, щодо яких в Єдиному державному реєстрі мають міститися відомості про КБВ та які зареєстровані до набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності, з дня набрання чинності таким актом протягом трьох місяців мають подати державному реєстратору документи для оновлення в Єдиному державному реєстрі відомостей про КБВ.

Водночас зауважуємо, що внесення до Єдиного державного реєстру відомостей про КБВ до моменту затвердження форми та змісту структури власності є можливим, проте після затвердження форми та змісту структури власності все одно протягом трьох місяців необхідно буде подати державному реєстратору пакет документів для оновлення відомостей про КБВ у зазначеному реєстрі.

З аналізу положень статті 17 Закону про реєстрацію можна дійти висновку, що для оновлення в Єдиному державному реєстрі відомостей про КБВ державному реєстратору необхідно подати:

- заяву;
- структуру власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;
- витяг, виписку чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи – нерезидента в країні її місцезнаходження, – у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа – нерезидент;

- нотаріально засвідчену копію документа, що посвідчує особу, яка є КБВ юридичної особи, – для фізичної особи – нерезидента та, якщо такий документ оформлений без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, – для фізичної особи – резидента.

Подання таких документів може здійснюватися як в пакеті документів, поданих відповідно до частини четвертої статті 17 Закону про реєстрацію, так і при вчиненні інших реєстраційних дій, при вчиненні яких передбачено подання документів для встановлення відомостей про КБВ.

До дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності, подання державному реєстратору документів для встановлення відомостей про КБВ *не вимагається*.

Однак у випадку необхідності звернення до державного реєстратора для проведення реєстраційної дії, не пов'язаної з внесенням інформації про КБВ на виконання вимог частини четвертої Розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 361-IX, у формі заяви щодо державної реєстрації юридичної особи заявник у блоці «Стан відомостей про кінцевого бенефіціарного власника» має обрати один із наступних варіантів:

- у випадку актуальності відомостей про КБВ, які наявні в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр), проставляється відмітка у полі «в актуальному стані» та сторінки 2 і 3 не заповнюються;

- у випадку відсутності в Єдиному державному реєстрі відомостей про КБВ чи необхідності оновлення їх у зв'язку з певними змінами необхідно проставити відмітку у полі «потребують оновлення» та заповнити відповідні сторінки заяви з оновленими даними про такого КБВ.

Слід зазначити, що подання документу, що підтверджує сплату адміністративного збору, передбачено лише у випадку подання документів відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 17 Закону про реєстрацію.

Форми заяв у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що затверджені наказом Міністерства юстиції України від 18 листопада 2016 року № 3298/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 18 листопада 2016 року за № 1500/29630 (зі змінами), містять відповідні поля для внесення інформації про КБВ.

Зазначені вище форми заяв у зручному для заповнення форматі можна завантажити на сайті Міністерства юстиції України у рубриці «Форми заяв у сфері державної реєстрації» за гіперпосиланням: <https://minjust.gov.ua/m/formi-zayav-u-sferi-derjavnoi-reestratsii-yuridichnih-osib-fizichnih-osib-pidpriemtsiv-ta-gromadskih-formuvan>.

Також повідомляємо, що частиною першою статті 36 Закону про реєстрацію визначено, що адміністративний збір не справляється за державну реєстрацію змін до відомостей про юридичну особу, у тому числі змін до установчих документів, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із законами. У разі якщо законами визначено строк для приведення у відповідність до них, адміністративний збір *не справляється* при внесенні змін до відомостей, у тому числі змін до установчих документів, у строк, визначений цими законами.

Враховуючи вищезазначене, адміністративний збір не буде справлятися у разі подання державному реєстратору інформації про КБВ в обсязі, визначеному

Законом про реєстрацію, протягом трьох місяців з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності.

Разом з тим, у разі одночасного внесення інших змін до відомостей Єдиного державного реєстру про юридичну особу чи закінчення тримісячного строку з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності, адміністративний збір справляється у розмірі, встановленому статтею 36 Закону про реєстрацію.

Важливі юридичні застереження!

1. Листи Міністерства юстиції України не є нормативно-правовими актами, не встановлюють правових норм та мають лише інформаційний характер. Їх реальне значення не перевищує авторитету аргументів та суджень, покладених в основу відповідної правової позиції.

2. Роз'яснення законодавства, яке міститься у цьому листі, не є юридичною консультацією щодо конкретної ситуації, не враховує особливостей відповідних фактичних обставин та ґрунтується на презумпції достовірності наданої заявником інформації.

3. Правова допомога часто потрібна не лише для отримання правильних відповідей на питання юридичного характеру. Нерідко без неї неможливо коректно сформулювати саме питання. Слід пам'ятати, що правильні відповіді на абстрактні питання, які сформульовані неправильно (зокрема, якщо вони насправді не стосуються конкретної справи) можуть призводити до хибних висновків, невдалої стратегії ведення справи та негативних наслідків.

Перший заступник Міністра

Євгеній ГОРОВЕЦЬ

Директор

Марина Шульга 233 64 95

Персональні дані, вказані Вами у зверненні захищаються та обробляються Міністерством юстиції відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» з метою розгляду Вашого звернення згідно із законодавством.

Недопуск до фактичної податкової перевірки. Етапи захисту

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО «Західна Правозахисна Група» була розроблена, погоджена з клієнтом та успішно застосована наступна стратегія захисту від протиправної фактичної перевірки (замовного характеру) податковим органом:

- перший етап – безпосередній недопуск до перевірки;
- другий етап – захист інтересів клієнта в адміністративному суді у справі за заявою ДПС про визнання обґрунтованим адміністративного арешту;
- третій етап – захист інтересів клієнта в адміністративному суді у справі за позовом клієнта з оскарження наказу ДПС на проведення фактичної перевірки;
- четвертий етап – оскарження матеріалів перевірки (заперечення);
- п'ятий етап – адміністративне оскарження податкових повідомлень – рішень (до податкового органу вищого рівня);
- шостий етап – оскарження податкових повідомлень – рішень в судовому порядку;
- сьомий етап – подання скарги на протиправне рішення податкового органу в ЄСПЛ.

Відзначимо, що на другому етапі очікувано не вдалось захистити інтереси клієнта, враховуючи традиційну зв'язку роботи суду та податкового органу.

Однак, третій етап був успішним, а тому відпала потреба у застосуванні наступних етапів.

Разом з тим, позитивний результат третього етапу (судового оскарження наказу на проведення перевірки) був застосований для ініціювання розгляду справи за нововиявленими обставинами на другому етапі.

За таких обставин, судом повторно розглянута справа про визнання обґрунтованим адміністративного арешту. В підсумку, суд відмовив податковому органу у задоволенні заяви.

Фактично, адміністративний арешт скасований. Всі негативні наслідки протиправних дій податківців – нейтралізовано.

Посилання на рішення суду:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/90978844>

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) поліції, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Підзвітні суми : чи застосовується обмеження 50 тис. грн. ?

Працівники податкових органів під час перевірок юридичних осіб проводять, серед іншого, й перевірки питань дотримання касової дисципліни. Відомі непоодинокі випадки, коли працівники податкового органу під час перевірок юридичних осіб застосовували до розрахунків з погашення заборгованості по підзвітних сумах обмеження в 50 тис. грн.

Враховуючи таке, Компанією Вікторія ініційовано запит до ДПС України для остаточного з'ясування даного питання.

Суть відповіді ДПС зводиться до того, що обмеження в розмірі 50 тис. грн. не розповсюджується ні на внутрішній обіг між касою торгового залу та касою підприємства; як і не розповсюджується на видачу готівки касиром підприємства підзвітній особі.

Деталі – нижче.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 03.07 2020 р. № 2688 / 6199-00-07 На № _____ від _____ 20____ р.
05.01.08/інв

Універсальна правничо-фінансова
аутсорсингова компанія
«Вікторія», ТОВ

м. Чернівці, 58001
а/с № 522

Податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула звернення Універсальної правничо-фінансової аутсорсингової компанії «Вікторія», ТОВ від 03.06.2020 № 17 (вх. ДПС № 22092/6 від 10.06.2020) щодо поширення обмеження розрахунків протягом дня та в порядку статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Щодо поширення обмеження в 50000 (п'ятдесяти тисяч) грн на отримання касиром у касу підприємства від іншого касира з каси торгового залу (торгової виручки) (питання 1).

Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджене постановою Правління Національного банку України від 29.12.2017 № 148, розроблено відповідно до Закону України «Про Національний банк України» (далі – Положення № 148) і визначає порядок ведення касових операцій у національній валюті України юридичними особами (крім банків) та їх відокремленими підрозділами незалежно від організаційно-правової форми та форми власності (далі – підприємства), органами державної влади та органами місцевого самоврядування під час здійснення ними діяльності з виробництва, реалізації, придбання товарів чи іншої господарської діяльності (далі – установи), фізичними особами, які здійснюють підприємницьку діяльність (далі – фізичні особи – підприємці) (далі разом у тексті, фізичними особами).

Підпунктом 5 п. 3 розділу I Положення № 148 визначено, що готівкові розрахунки/розрахунки готівкою – платежі готівкою суб'єктів господарювання і фізичних осіб за реалізовану продукцію (товари, виконані роботи, надані послуги), а також за операціями, які безпосередньо не пов'язані з реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та іншого майна.

К
Державна податкова служба України
2688/6/99-00-07-05-01-06/ПК від 03.07.2020

Пунктом 6 розділу II Положення № 148 передбачено, що суб'єкти господарювання мають право здійснювати розрахунки готівкою протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами:

- 1) між собою - у розмірі до 10000 (десяти тисяч) гривень уключно;
- 2) з фізичними особами - у розмірі до 50000 (п'ятдесяти тисяч) гривень уключно.

Суб'єкти господарювання у разі зняття готівкових коштів із поточних рахунків з метою здійснення готівкових розрахунків із фізичними особами зобов'язані надавати на запит банку (філії, відділення) підтвердні документи, на підставі яких здійснюються такі готівкові розрахунки, необхідні банку (філії, відділенню) для вивчення клієнта з урахуванням ризик-орієнтованого підходу. Платежі понад установлені граничні суми проводяться через банки або небанківські фінансові установи, які в установленому законодавством порядку отримали ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунку, шляхом переказу коштів з поточного рахунку на поточний рахунок або внесення коштів до банку чи небанківської фінансової установи для подальшого їх переказу на поточні рахунки в банку. Кількість суб'єктів господарювання та фізичних осіб, з якими здійснюються готівкові розрахунки, протягом дня не обмежується.

Обмеження, установлене в пункті 6 розділу II цього Положення, стосується також розрахунків під час оплати за товари, придбані на виробничі (господарські) потреби за рахунок готівки, одержаної за допомогою електронного платіжного засобу.

Враховуючи те, що отримання касиром коштів від іншого касира з каси торгового залу (торгової виручки) не є розрахунком готівкою у розумінні Положення № 148, то обмеження 50000 (п'ятдесяти тисяч) гривень на таку операцію не розповсюджуються.

Щодо поширення обмеження в 50000 (п'ятдесяти тисяч) грн на отримання коштів касиром підприємства іншому працівнику підприємства під звіт (питання 2).

Отримання під звіт готівки працівниками від касира підприємства не відноситься до розрахунків готівкою, а отже обмеження 50000 (п'ятдесяти тисяч) грн на таку операцію не розповсюджуються.

Окрім того, ДПС пропонує звернутись до Національного банку України, як до розробника Положення № 148, для отримання роз'яснення з порушених питань.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Начальник управління методології та
якості перевірок

Володимир Ошкало 247 34 00

Іван МЕЛЕНЧУК

Оподаткування ПДФО та ВЗ судових витрат, стягнутих на користь фізичної особи-підприємця

Як оподатковувати стягнуті на користь фізичної особи-підприємця суми судових витрат? Чи підлягають оподаткуванню такі суми взагалі?..

Компанією Вікторія направлено запит до ДПС України та отримано відповідь, суть якої зводиться до наступного: стягнуті судові витрати на користь фізичних осіб-підприємців не є об'єктом оподаткування ПДФО та ВЗ у таких суб'єктів.

Зазначені суми є доходом (а значить, об'єктом оподаткування) фізичної особи поза межами її підприємницької діяльності. Отже, обов'язок утримати та перерахувати до бюджету ПДФО та ВЗ належить податковому агенту. Іншими словами, якщо розглядаємо адміністративний процес, – саме суб'єкт владних повноважень, за рахунок якого за рішенням суду стягуються судові витрати на користь фізичної особи-підприємця, зобов'язаний утримати та перерахувати ПДФО та ВЗ до бюджету.

Однак, судячи з досвіду, дані суми стягуються з податкових органів у повному обсязі, тобто – без утримання ПДФО та ВЗ. А це суперечить, власне, наданій індивідуальній податковій консультації.

Текст ІПК подаємо нижче.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 14.07.2020 р. № 2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК На № _____ від _____ 20__ р.

Фізичній особі - підприємцю
Сергію Долібі

а/с 522,
м. Чернівці, 58001
attorneys@vg.ua

Податкова консультація

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула Ваше звернення від 13.05.2020 (вх. ДПС № 18813/6 від 18.05.2020) щодо оподаткування доходу, отриманого фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку II групи за рішенням суду і в межах компетенції повідомляє.

Статтею 129¹ Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Відповідно до ст. 133 Цивільного процесуального кодексу України та ст. 132 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати, зокрема, на професійну правничу допомогу.

Статтею 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Відповідно до ст. 292 Кодексу доходом фізичної особи - підприємця - платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Оскільки дохід у вигляді відшкодування судових витрат, зокрема витрат, пов'язаних з розглядом справи, не пов'язаний з результатом від здійснення господарської діяльності фізичної особи- підприємця, то такий дохід, включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу

К
Державна податкова служба України
2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК від 14.07.2020

фізичної особи та за загальними правилами, встановленими Кодексом для платників податку – фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа - резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 Кодексу встановлено вичерпний перелік доходів, які не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку.

Разом з тим п. 164.2 ст. 164 Кодексу визначено, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається, зокрема дохід, отриманий платником податку як додаткове благо у вигляді суми грошового або майнового відшкодування будь-яких витрат або витрат платника податку, крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільняються від оподаткування згідно з розділом IV Кодексу (п.п. «г» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податків (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 ст. 167 Кодексу).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу.

Податковий агент, що нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок на доходи фізичних осіб та військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в ст. 167 Кодексу, та військовий збір за ставкою, встановлену п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу та п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

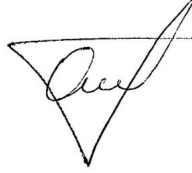
При цьому відповідно до п. 179.2 ст. 179 Кодексу обов'язок платника податку щодо подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) вважається виконаним і податкова декларація не подається, якщо такий платник податку отримував доходи виключно від податкових агентів незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу, крім випадків, прямо передбачених розділом IV Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, у разі, якщо платнику податку - фізичній особі на підставі рішення суду відшкодовуються судові витрати, зокрема витрати, пов'язані з розглядом справи, то сума таких витрат включається

податковим агентом до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу такого платника як додаткове благо та оподатковується податком на доходи фізичних осіб і військовим збором на загальних підставах.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Заступник Голови

Євген ОЛЕЙНІКОВ

Аспекти створення та функціонування благодійного фонду. Оформлення благодійної допомоги

Ввезення гуманітарної допомоги на територію України регулює Закон України «Про гуманітарну допомогу». Згідно цього Закону, *«гуманітарна допомога – цільова адресна безоплатна допомога в грошовій або натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами із гуманних мотивів отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв'язку з соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану (...)»*. Гуманітарна допомога є різновидом благодійництва і має спрямовуватися відповідно до обставин, об'єктивних потреб, згоди її отримувачів та за умови дотримання вимог статті 3 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації».

Отримувачі гуманітарної допомоги – юридичні особи, яких зареєстровано в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги. Серед них – благодійні організації, створені в порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації».

Набувачі гуманітарної допомоги – фізичні та юридичні особи, які її потребують і яким вона безпосередньо надається.

Підставою для **започаткування процедури** визнання допомоги гуманітарною є письмова пропозиція донора про її надання.

Підставою для здійснення гуманітарної допомоги в Україні є письмова згода отримувача гуманітарної допомоги на її одержання.

Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється в пунктах пропуску. Перелік пунктів пропуску, де здійснюється переміщення товарів через митний кордон України, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 435.

Гуманітарний товар пропускається через митний кордон України в першочерговому порядку без обов'язкового попереднього митного декларування та без сплати митних платежів за умови наявності його отримувача у Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги. Це передбачає Порядок митного оформлення вантажів гуманітарної допомоги, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 22.03.2000 № 544.

Форми та обсяги контролю вантажу обирають митниці (митні пости) на підставі результатів застосування системи управління ризиками. Це передбачає стаття 320 Митного кодексу. Не допускаються визначення форм та обсягів митного контролю іншими органами державної влади, а також участь їх посадових осіб у здійсненні митного контролю. Форми митного контролю визначає стаття 336 МКУ.

У всіх випадках відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення оформлюється картка відмови. Це передбачають пункти 7.1. і 7.2. Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа, затвердженого наказом Міністерства фінансів України 30.05.2012 № 631. Форма такої картки наведена в додатку 2 до цього порядку. В ній зазначаються причини відмови, роз'яснення вимог та інформація про порядок оскарження рішення про відмову.

Етапи створення Благодійного фонду – набувача гуманітарної

ДОПОМОГИ

1. Заснування Благодійного фонду, – ЗУ «Про благодійну діяльність та благодійні організації» від 5 липня 2012 року № 5073-VI
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17>
2. Внесення Благодійного фонду в Реєстр отримувачів гуманітарної допомоги, – Постанова КМУ від 30 січня 2013 р. № 39
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/39-2013-%D0%BF>
3. Пошук та оформлення відносин з донором гуманітарної допомоги, – ЗУ «Про гуманітарну допомогу» від 22 жовтня 1999 року № 1192-XIV
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14>
4. Оформлення визнання вантажу гуманітарною допомогою, – Наказ Мінсоцполітики від 04.2017 № 573 «Про затвердження Переліку документів, які подаються для визнання вантажів (товарів), коштів, у тому числі в іноземній валюті, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою»
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0833-17>
5. Митне оформлення переданих (відправлених) від донора вантажів гуманітарної допомоги, –
 - 5.1. Постанова КМУ від 22 березня 2000 р. № 544
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/544-2000-%D0%BF>
 - 5.2. Митний кодекс України
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>
6. Оподаткування Благодійної організації – Податковий кодекс України
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
 - В ПКУ розрізняються особливості оподаткування самої благодійної організації так і
 - набувачів благодійної допомоги (якщо це фізичні особи – то Благодійний фонд є по відношенню до них податковим агентом).

Резюме

У разі ввезення в Україну товарів в якості гуманітарної допомоги, незалежно від її призначення та кінцевого отримувача, необхідно здійснити визначені законодавством України кроки. Зокрема, для ухвалення рішення про визнання вантажів гуманітарною допомогою необхідно подати до Міністерства соціальної політики України або обласних, Київської міської державних адміністрацій такий пакет документів:

- заяву про визнання допомоги гуманітарною із зазначенням складу вантажу, його кількості та ваги, а також відомостей про відправника (донора) та країни, звідки відправлятиметься гуманітарна допомога;
- письмову пропозицію донора про надання гуманітарної допомоги (дарчий лист);
- письмову згоду отримувача гуманітарної допомоги на її одержання (єдиний реєстр отримувачів гуманітарної допомоги;
- інвойс (рахунок-фактуру);- план розподілу вантажу серед юридичних осіб;
- інші документи (у разі необхідності), зокрема письмове підтвердження терміну придатності продуктів харчування, засобів гігієни; проведення епідеміологічної та санітарної обробки (дезінфекції), стану та якості речей, які були у вжитку, із зазначенням відсотку їх зносу тощо. Необхідно врахувати, що в Україну дозволяється ввезення лише таких товарів (предметів) гуманітарної допомоги, які, задовольняючи відповідні потреби набувачів гуманітарної допомоги в Україні, не створюють загрози життю чи здоров'ю фізичних осіб та довкіллю України.

Компанія Вікторія